

† În numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, eu în Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și de Hristos iubitorul, marele și singur stăpînitorul domn, Ioan Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu atotțiitorul, domn a toată Ungrovlahia și al părților Podunaviei și al celor de peste munți. Pentru că s-a învoit domnia mea să-mi întemeiez o mănăstire în numele lui Dumnezeu de viață începător, al sfintei și celei de o ființă și de viață făcătoare troițe și după alte daruri cît s-a învoit domnia mea, am căutat să lărgesc și hotarul mănăstirii. De aceea m-am nevoit de am luat locul ce ține de satul numit Jiblea, de la priboiul de jos la vârful muntelui numit Cozia și în sus de-a-lungul Oltului pînă la Cîrlig, și am dăruit mănăstirii domniei mele, Sfintei Troițe, ca să fie ocină bisericească, pînă în vece. În schimb pentru aceasta, am slobozit boierilor cărora a fost ocina, Stanciul și Costea și Vîlcul și Albul și Radomir, ceea ce a rămas din Jiblea, cît se ținea din cît le-a fost vechea ocină ca să le fie acele sate

† Eu cel în Hristos dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Mircea mare voevod și domn, din mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei și a părților de peste munți, încă și către părțile tătărești și Amlașului și Făgărașului herțeg și domn al Banatului Severinului și pe amândouă părțile pe toată Podunavia, încă și până la Marea cea Mare și stăpânitor al cetății Dârstorului. A binevoit domnia mea cu a sa bunăvoință cu inimă curată și luminată și am dăruit acest preacinstit și cu frumoasă față și întru totul cinstit și mai presus de toate cinstitele daruri, hrisovul de față, părintelui

† Велики¹ самодержавици, м(н)л(о)сти в(о)жи г(осподи)нъ, Юв Романъ коевода обладала Землею Молдавскою вт(ъ) планигы до моря. Даль есмъ, не моимъ сынъми, Александро и Богданъ, слъзѣ нашему, Иванъшию витязю, за его вѣрную службу, ꙗ сѣла на Серетѣ, ему, оурукъ со оуѣкмъ доходомъ, оу вѣкы, и дѣтемъ его, и оу(ноу)чатомъ его, и празнучатомъ его, и працюрѣтомъ его, соуѣкмъ правомъ. Имена селомъ: Чюрсачевцы и Владимировици и Букуровци.

И хотарь имъ: нижни вт(ъ) Мартышевци, валь што поперекъ Пола, до Серета, та на ту сторону Серета, оу нижнимъ концы поланъ, могыла, а вт(ъ) тола, протѣ чересъ лугъ, оу крѣници, могила, а вт(ъ) тола, протѣ оу Букковину, могила, а вт(ъ) <т>³ола, по краи вѣковинны, горѣ, до Шерѣв(ан)⁴овьского хотара, оу липы, могила, втола⁵ к теплици, тутъ могила, а втола⁵ к Серету, середь(н)да могила, а втола⁵ <чрѣзъ>⁶ Серета, горѣ, до великой буквинны, кде вышелъ путь вт[о] Добрѣно(вц)⁶, на концы Пола, а втола⁵, по краи буквинны, дѣломъ доловъ, до владу. То, ему, хотарь все око(л)⁶.

И на то вѣра моя и моихъ сыно вѣра, вѣра жупана Юги Жюргевица, вѣра жупана Стецькова и съ братиами его, вѣра Братулова Натедулова, вѣра Станислакова, вѣра пана Драгоева, вѣра Иньдриашека и пана Жюргека, вѣра пана Драгуша вѣтазеека, вѣра Стравича, вѣра пана Оуладова, пана Гидекова, пана Грозина, вѣра пана Костина, вѣра Оршеева, вѣра оуѣхъ бояръ [молда] молдавскихъ.

И н(а)² крѣпость тому и на память, велѣлъ есмо нашу печатъ великую прикѣснн, што бы непорѣшено то николиже, до вѣка.

Писанъ листъ оу лѣто шесто тысячное полно ф⁷ сотъ, мѣс(а)ца марта, оу л̃ ден(к), оу нашемъ городѣ, оу Романа коевода.

† Marele¹ singur stăpînitor, din mila lui Dumnezeu domn, Io Roman voievod, stăpînind Țara Moldovei de la munte pînă la mare, Am dat, cu fiii mei, Olesandro și Bogdan, slugii noastre Ioaniș viteazul, pentru credincioasa lui slujbă, 3 sate pe Siret, uric, lui, cu tot venitul, în veac, și copiii lui, și nepoților lui, și strănepoților lui, și răstrănepoților lui, cu tot dreptul. Numele satelor: Ciorsaceuți și Vladimirăuți și Bucurăuți.